

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Denemarkové a soudců Mgr. Patricie Adamičkové a Mgr. Martina Řezníčka v exekuční věci oprávněného: **Česká republika - Okresní soud v Benešově**, se sídlem Benešov, Masarykovo náměstí 223, proti povinnému: **Miroslav U.**, nar. xxx, bytem xxx, pro 600 Kč, k odvolání oprávněného proti usnesení soudního exekutora JUDr. Miloslava Hauerlanda, Exekutorský úřad Praha 5, ze dne 06.02.2015 č. j. 027 EX 03921/14-019,

t a k t o :

I. Usnesení soudního exekutora se ve výroku I. o zastavení exekuce a ve výroku III. o náhradě nákladů exekučního řízení mezi účastníky **p o t v r z u j e**.

II. Usnesení soudního exekutora se ve výroku II. o nákladech exekuce **m ě n í** tak, že se exekutorovi náhrada nákladů exekuce nepřiznává.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Usnesením uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí soudní exekutor exekuci zastavil pro nesložení přiměřené zálohy (výrok I.), oprávněnému uložil povinnost nahradit soudnímu exekutorovi náklady exekuce ve výši 4.235 Kč (výrok II.), a konečně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

Výrok I. ve věci samé soudní exekutor odůvodnil tím, že byl pověřen provedením předmětné exekuce (nařízené usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22.07.2008 č. j. 56 E 834/2008 - 3), a to na podkladě protokolu o předání Obvodním soudem pro Prahu 5 ze dne 06.06.2014 sp. zn. 56 E 834/2008; soudní exekutor vyzval oprávněného podle ust. § 90

odst. 3 věta první zák. č. 120/2001 Sb., exekuční řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ex. ř.“), ke složení přiměřené zálohy (ve výši 1.210 Kč) na náklady exekuce výzvou ze dne 27.11.2014, když výzva byla oprávněnému doručena téhož dne; oprávněný zálohu nesložil. Výroky II. a III. o nákladech exekuce a účastníků soudní exekutor odůvodnil s odkazem na ust. § 87 a násl. ex. ř., když důvodem pro zastavení exekuce bylo procesní zavinění na straně oprávněného, který nesložením zálohy zavinil, že řízení muselo být zastaveno; náklady exekutora vyčíslil paušální náhradou hotových výdajů ve výši 3.500 Kč (§ 13 odst. 1 vyhl. č. 330/2001 Sb.) a daní z přidané hodnoty ve výši 21 % z paušální náhrady ve výši 735 Kč (§ 87 odst. 1 ex. ř.); nákladový výrok III. exekutor odůvodnil tím, že z obsahu spisu nevyplývá, že by povinnému nějaké náklady vznikly.

Usnesení soudního exekutora, a to pokud jde o výrok II. o nákladech exekuce a částečně i pokud jde o výrok I. o věci samé, napadl oprávněný včasným odvoláním. Oprávněný namítl, že mu vyzněním Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 08.04.2014 bylo sděleno, že spis byl předán soudnímu exekutorovi podle Čl. II bodu 2. zák. č. 396/2012 Sb., přičemž současně byl poučen, že může podat návrh na zastavení exekuce bez uvedení důvodu; podáním ze dne 11.04.2014 (doručeným do datové schránky exekutorského úřadu téhož dne) oprávněný navrhl zastavení exekuce; na výzvu exekutora k zaplacení zálohy, kterou oprávněný obdržel dne 27.11.2014, sdělil exekutorovi, že podáním ze dne 11.04.2014 navrhl zastavení exekuce a toto podání opětně exekutorovi zaslal; podáním ze dne 08.12.2014 exekutor sdělil oprávněnému, že návrh na zastavení exekuce neobdržel, když dne 11.04.2014 došlo jiné podání, a to podání určené soudní exekutorce Mgr. V. Jakubovské, Exekutorský úřad Kutná Hora, ke spisu, který byl předán Okresním soudem v Kutné Hoře; oprávněný opakovaně žádal exekutora o sdělení, jak naložil s podáním, které obdržel, a které nebylo určeno jemu; exekutor sdělil, že toto podání má stále založeno a čeká na přiřazení ke spisům, které budou ze strany Obvodního soudu pro Prahu 5 exekutorovi předány. Soud I. stupně následně dovodil, že za situace, kdy exekutor obdržel zcela jiné podání, navíc podání, které nebylo adresováno jemu, a takové podání nezaslal adresátovi (přičemž ani o tomto postupu nevyrozuměl oprávněného), soudní exekutor pochybil a nepostupoval v souladu s platnými předpisy; správným postupem bylo zaslání předmětného podání příslušnému exekutorskému úřadu a vyznění oprávněného; vzhledem k tomu, že si exekutor předmětné podání ponechal, nemohl oprávněný reagovat na vzniklou chybu či omyl; vzhledem k velkému množství spisů, které byly v poměrně krátké době soudním exekutorům předávány, mohlo dojít k záměně v podáních. Oprávněný dodal, že předmětné podání ze dne 11.04.2014 nemůže čekat u soudního exekutora v pořádku na přiřazení ke spisům Obvodního soudu pro Prahu 5, jak exekutor uvedl, když nebylo tomuto exekutorovi adresováno, ani se netýká spisů Obvodního soudu pro Prahu 5, které byly soudnímu exekutorovi postupně předávány. Na podkladě shora řečeného, když podle názoru oprávněného došlo i k pochybení exekutora, který nepostupoval v souladu s právními předpisy a nevyrozuměl oprávněného, že obdržel podání, které mu nebylo určeno, přičemž uvedené podání si ponechal do dnešního dne, oprávněný navrhl, aby napadené usnesení bylo změněno tak, že se exekuce zastavuje a soudní exekutor nemá právo na náhradu nákladů exekuce.

K odvolání oprávněného se vyjádřil soudní exekutor; uvedl, že dne 06.06.2014 převzal předmětný spis, přičemž od uvedeného okamžiku počala oprávněnému plynout lhůta dvou měsíců ve smyslu Čl. II bod 4. zák. č. 396/2012 Sb.; dne 27.11.2014 vyzval soudní exekutor oprávněného ke složení přiměřené zálohy na náklady exekuce, kterou oprávněný nezaplatil, a proto vydal soudní exekutor napadené usnesení; dne 04.12.2014 byla do datové schránky soudního exekutora dodána datová zpráva oprávněného, v níž se oprávněný pokusil tvrdit, že návrh na zastavení exekuce ve lhůtě podal; na tuto zprávu reagoval soudní exekutor sdělením

ze dne 08.12.2014 s tím, že podání, na které oprávněný poukazuje, neobsahuje podání, o kterém oprávněný tvrdí, že je podal; soudní exekutor zaslal oprávněnému celou datovou zprávu, na kterou oprávněný odkazoval, aby mu prokázal mylnost daných tvrzení a zároveň oprávněného znovu vyzval ke složení zálohy. Podle názoru soudního exekutora k pochybení došlo pouze na straně oprávněného, který se pokusil tvrdit, že podal návrh na zastavení exekuce, aniž by byl schopen takové tvrzení prokázat s tím, že se je pokoušel prokázat jiným podáním; oprávněný sám je odpovědný za to, že odešle správný návrh na zastavení exekuce; návrh na zastavení exekuce, který byl doručen soudnímu exekutorovi dne 11.04.2014, neměl s danou věcí vůbec nic společného.

Odvolací soud přezkoumal usnesení soudního exekutora nejen v rozsahu (včasným a přípustným) odvoláním oprávněného dotčeného výroku I. o zastavení exekuce z důvodu nesložení přiměřené zálohy a výroku II. o nákladech exekuce, ale rovněž, s ohledem na jeho akcesorickou povahu, též výrok III. o náhradě nákladů exekučního řízení mezi účastníky [§ 212 písm. b) zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31.12.2013 - dále jen „o. s. ř.“ (Čl. II bod 2. zák. č. 293/2013 Sb.) s přihlédnutím k ust. § 55c odst. 5 zák. č. 120/2001 Sb., exekuční řád – dále jen „ex. ř.“, ve znění účinném od 01.01.2013 (Čl. II bod 7. věta druhá zák. č. 396/2012 Sb.)], i z důvodů, které nebyly v odvolání výslovně uplatněny (§ 205 a § 212a o. s. ř. s přihlédnutím k ust. § 55c odst. 5 ex. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání oprávněného je částečně důvodné.

Jak se z obsahu spisu soudního exekutora podává, oprávněný byl ze strany Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 08.04.2014 (a to k témuž dni) vyzvolán o tom, že vykonávací řízení (vedené do té doby u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 56 E 834/2008) se předává v záhlaví uvedenému soudnímu exekutorovi, přičemž byl současně poučen o možnosti postupu ve smyslu Čl. II bodu 4. zák. č. 396/2012 Sb; dne 06.06.2014 došlo k protokolárnímu předání spisu soudnímu exekutorovi a od uvedeného dne tedy příslušné vykonávací řízení pokračovalo dále jako exekuční řízení (Čl. II bod 3. věta druhá, bod 8. věta první zák. č. 396/2012 Sb.). Dne 11.04.2014 zaslal (v systému datových schránek pod č. 19308489) oprávněný soudnímu exekutorovi písemnost, označenou na příslušném potvrzení o dodání a doručení do datové schránky soudního exekutora jako „zastavení U.“; soudnímu exekutorovi byla uvedená písemnost doručena dne 11.04.2014; dne 27.11.2014 vyzval soudní exekutor oprávněného k úhradě zálohy na náklady exekuce ve výši 1.210 Kč; na výzvu exekutora reagoval oprávněný přípisem ze dne 04.12.2014, ve kterém konstatoval, že shora uvedeným podáním ze dne 11.04.2014 navrhoval zastavení exekuce; soudní exekutor ve svém následném přípisu ze dne 08.12.2014 vyjádřil nesouhlas s obsahem přípisu oprávněného ze dne 08.12.2014 s tím, že přílohou příslušné datové zprávy č. 193084389 nebyla příloha tvrzená oprávněným, když (dle příloh zaslaných současně exekutorem oprávněnému) se mělo jednat o návrh oprávněného na zastavení výkonu rozhodnutí proti odlišnému povinnému, který byl nadto adresován soudnímu exekutorce Mgr. V. Jakubovské; po další následné korespondenci oprávněného se soudním exekutorem, kdy soudní exekutor uvedl, že předmětné podání oprávněného, které se nevztahuje ke stávajícím spisům, čeká v pořadníku, až mu bude spis předán ze strany Obvodního soudu pro Prahu 5, přičemž oprávněný namítal, že takový postup soudního exekutora není možný, soudní exekutor přistoupil k vydání napadeného usnesení.

S ohledem na obsah příloh přípisu exekutora oprávněnému ze dne 08.12.2014, jakož i obsah vlastních tvrzení oprávněného obsažených v odvolání, došlo ke zpochybnění údajů na potvrzení o dodání a doručení do datové schránky soudního exekutora ze strany oprávněného dne 11.04.2014, a to v tom směru, že by přílohou takové datové zprávy byl

návrh na zastavení předmětné exekuce; naopak bylo prokázáno, že touto přílohou bylo podání určené odlišné soudní exekutorce, a to v jiné věci. Z obsahu spisu přitom není zřejmé (a oprávněný to ani netvrdí), že by po podání ze dne 11.04.2014 učinil oprávněný do termínu 04.12.2014 v předmětné věci ve vztahu k exekutorovi jakýkoli úkon.

Pokud tedy soudní exekutor výrokem I. napadeného usnesení exekuci zastavil pro nesložení přiměřené zálohy oprávněným postupoval správně, když oprávněný neučinil ve stanovené lhůtě dvou měsíců od protokolárního předání předmětného spisu soudnímu exekutorovi návrh na zastavení exekuce (Čl. II bod 4. a 8. zák. č. 396/2012 Sb.), a současně neuhradil soudním exekutorem požadovanou přiměřenou zálohu na náklady exekuce (§ 90 odst. 3 věta první a § 55 odst. 6 věta první ex. ř.).

Oprávněný, který neuhradil požadovanou přiměřenou zálohu na náklady exekuce, zavínil, že exekuce musela být z tohoto důvodu zastavena; povinný má proto obecně právo na náhradu nákladů exekučního řízení vůči oprávněnému (§ 89 věta první ex. ř.); povinnému však v tomto řízení žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudního exekutora ve výroku I. o věci samé, jakož i ve výroku III. o náhradě nákladů exekučního řízení mezi účastníky, jako věcně správné potvrdil (§ 219 o. s. ř. s přihlédnutím k ust. § 55c odst. 5 ex. ř.), a to aniž nařizoval jednání (§ 254 odst. 8 část věty před středníkem o. s. ř. s přihlédnutím k ust. § 52 odst. 1 ex. ř.).

Pokud jde o výrok II. o nákladech exekuce, oprávněný by byl podle ust. § 89 věta první ex. ř. obecně povinen k úhradě i těchto nákladů. Odvolací soud však v daném případě shledal důvody zvláštního zřetele hodné pro nepřiznání těchto nákladů soudnímu exekutorovi (§ 150 o. s. ř. s přihlédnutím k ust. § 52 odst. 1 ex. ř.). Uvedené důvody spočívají právě v postupu soudního exekutora, který obdržel dne 11.04.2014 od oprávněného podání, které bylo adresováno odlišné exekutorce, přičemž následně neučinil ničeho [v rámci obecné prevenční povinnosti (§ 2900 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník)] k tomu, aby vyřešil otázku toho, proč bylo uvedené podání oprávněného zasláno právě jemu, když je adresováno někomu jinému; soudní exekutor tedy v důsledku absence jakéhokoliv úkonu na jeho straně, který by vedl k odstranění naznačených (objektivně existujících) pochybností stran podání oprávněného ze dne 11.04.2014, a naopak nelogickým vyčkáváním, až mu bude spis předán ze strany Obvodního soudu pro Prahu 5, zachoval stav, který znemožňoval oprávněnému napravit svůj omyl v záměně příloh podání ze dne 11.04.2014, a tedy včas a účinně využít procesního práva založeného Čl. II bod 4. zák. č. 396/2012 Sb. Proto odvolací soud výrok II. o nákladech exekuce změnil tak, jak ve výroku II. tohoto usnesení uvedeno (§ 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. s přihlédnutím k ust. § 55c odst. 5 ex. ř.), a to aniž k tomuto svému rozhodnutí nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř. s přihlédnutím k ust. § 254 odst. 8 o. s. ř. a § 55c odst. 5 ex. ř.).

Vzhledem ke skutečnosti, že tímto rozhodnutím odvolacího soudu se řízení v předmětné exekuční věci končí, rozhodl odvolací soud rovněž o nákladech účastníků za tento stupeň řízení (§ 151 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř. s přihlédnutím k ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. a ust. § 55c odst. 5 ex. ř.); v rozsahu přezkumu výroku II. o náhradě nákladů exekuce pak byl pojmově účastníkem tohoto odvolacího řízení rovněž pověřený soudní exekutor.

Předmětem odvolacího řízení byly všechny (tři) výroky usnesení soudního exekutora. Ohledně nákladového výroku II. byl oprávněný (ve vztahu k povinnému a soudnímu exekutorovi) v odvolacím řízení plně úspěšný; ohledně výroku I. o věci samé a nákladového výroku III. pak byl povinný ve vztahu k oprávněnému úspěšný v plném rozsahu. Uvedené poměry (ne)úspěchu účastníků v tomto odvolacím řízení jsou však bez praktického významu pro rozhodnutí o nákladech odvolacího řízení v tomto případě, když z obsahu spisu (ba ani z tvrzení účastníků) se nepodává, že by některému z účastníků v tomto stupni řízení nějaké náklady vznikly. Z těchto důvodů bylo rozhodnuto způsobem uvedeným ve výroku III. tohoto usnesení.

P o u ě n í : Proti výroku I. tohoto usnesení, pokud jím byl potvrzen výrok I. o věci samé usnesení soudu I. stupně, **l z e** do dvou měsíců od jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudního exekutora JUDr. Miloslava Hauerlanda, Exekutorský úřad Praha 5; jinak není odvolání a ani dovolání přípustné. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Praze dne 18. března 2015

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Naděžda Balcarová